

Mijn column nummer 380

Afval uit het buitenland

De verwerking van afval in Nederland is over het algemeen goed geregeld. Van ons huishoudelijk afval wordt maar liefst 51 procent gerecycled en 48 procent verbrand met energierugwinning. Slechts 1 procent van ons huishoudelijk afval wordt gestort. Een ander voorbeeld is verontreinigde grond. Daarvan wordt per jaar rond de 45 miljoen ton hergebruikt en 2,5 miljoen ton gereinigd. Rond de 1 miljoen ton wordt jaarlijks gestort. Dat hebben wij prima geregeld, beter dan menig ander land. Dat leidt tot import van huishoudelijk afval uit bijvoorbeeld het Verenigd Koninkrijk. Sommige verbrandingsovens in ons land kregen het hierdoor zo druk, dat extra huishoudelijk afval moest worden gestort. Dit tot ongenoegen van sommige omwonenden van de stortplaatsen. Ook verontreinigde grond wordt naar ons land uitgevoerd om te laten reinigen, bijvoorbeeld door het Verenigd Koninkrijk en Italië. Het gaat jaarlijks om 0,15 tot 0,45 miljoen ton. Verontreinigde grond wordt ook geïmporteerd om daarmee diepe plassen te verondiepen. Dit leidt tot protesten van omwonenden, vissers en wetenschappers die waarschuwen voor de mogelijke kwalijke gevolgen hiervan.

Wat moeten we hiervan vinden? Zou export en import van afval en grond verboden moeten worden? Het lijkt logisch om afval en verontreinigde grond op of zo dicht mogelijk bij de plaats van herkomst te verwerken. Uitzonderingen zouden kunnen zijn een te gering volume voor plaatselijke of landelijke verwerking, of de fysieke ongeschiktheid om bepaalde soorten afval te bergen. De import van huishoudelijk afval uit het Verenigd Koninkrijk en van verontreinigde grond uit Frankrijk lijken eerder een gevolg van een gebrek aan beleid en een slechte organisatie in die landen. In die gevallen zouden we import slechts zeer tijdelijk moeten toestaan. Het zou beter zijn om die landen te helpen met het formuleren van beleid en het organiseren van verwerkingscapaciteit.